Главурина ж. пънчокъ, кютюкъ отъ дърво и особенно отъ лоза, в. гиджя.

Главушка, -ки ж. рибки главести, съ голѣми главици. Самок.

Главя (се) гл. стрд. 1) сгодявамъ (се), годявамъ (се), стъкмявамъ (се) досвършвамъ 2) удоне се, приставямъ се. главили го, оглавили го
главъе (то) в. възглавъе, възглавница

Глаголи (-ге) (лѣ) така се е наричала буквата г въ старото азбуки 2) глава таказа

Глаголивъ, -ва, -во, (вий) който има способность да говори. λάλος. бъбричкалка

~~Глаголникъ м. който говори, приказва, вѣтия, ораторъ, тълкователь, терджуманинъ~~

Глаголъ м. стр. 1) дума, рѣчь, глаголи устъ моихъ, думитѣ отъ устата ми. 2) разредъ думи които споредъ ~~гр~~ граматиката показватъ дѣйствие, състояние или страдание. Глаголъ дѣйствителенъ, страдателенъ

Гладенъ/-дна/-дно, 1) който освѣща гладъ, изгладнѣлъ. Гладий, гладенъ сытъ не сѣща гладенъ,

Гладенъ, -дена, -дено, огладенъ, загладенъ, изгладенъ, погладенъ, галенъ, глезенъ

Гладивъ, -ва, -во (вий) 1) тоже що гладникъ лакомъ, неситъ, който не се наяда, γαστρίμαργος, ἄπληστος, ἀχόρταγος, който гледа все за ядене

Гладилка ж. 1) тоесть каква съ която ~~[illegible]~~ гладятъ нѣщо да лъсне 2) желѣзо то съ което гладятъ ризитѣ и други дрехи, 3) мистрия, желѣзна лопатка съ която дюлгеритѣ приглаждатъ мазането.

Гладило ср. тоже що гладилка

2) Гладичь м. 1) тоже що гладецъ и гладало 2) човѣкъ който се подмилкува, глади, маже, подобря се

Гладичъкъ, -чка, -чко, смегчит. отъ гладъкъ.

Гладия ж. гладъ, гладно врѣме, скѫпия, когато нѣма храна или скѫпия.

Гладникъ м. -ца ж. който не се насища, всякога е гладенъ

Гладория ж. ~~гладъ~~ страдание отъ гладъ

Гладость ж. състояние то на гладний. Това не е отъ радость али е отъ гладость.

Гладувамъ гл. ср. търпя^{1} гладъ^{3}, тегля^{2} отъ щамъ нѣмане храна.

Главявамъ тоже що главя.

~~Глаголание ср. това що прави който говори, глаголене, говоре~~

~~Глаголанъ, -на, -но (-ний) стрд. говоренъ, казанъ~~ ну с. что глаголемо

~~Глаголица (-ца) ж. особна азбука въ славенитѣ, която се задържала повече въ хърватитѣ отъ далматинскитѣ славени католици.~~

~~Глаголитский (-ческий) (-ский) който се употрѣбявали азбуката глаголицата.~~

Гладение (-дение) ср. това що прави който глади нѣщо, садирсване. хорарисване
Гладецъ м. камъкъ о който загладятъ бр-
Гладно не се сведи посл. 2) не (сгитнитъ) угодоренъ, ускяденъ отъ храна, гладно поле
гладна година, гладни години

гладкоперъ, -а, -о, -и (-тѣ) с гладки пера.
2) плавно 3) учтиво
Гладко, нар. равно не храпаво, не бучрачиво
Гладкость ж. качеството на гладкий.
гладница (-та) ж. отъ гладникъ
гладость, (-та)
Гладота, ж. тоже що гладость
гладничъкъ, -чка, -чко, -чки (-тѣ) смегч. отъ гладенъ
~~Гладство ср. (гладство), лакомство, [illegible]~~ ~~ἀχορτασία~~
гладнѣя гл. изгладнѣвамъ, търпя недостатъкъ въ храна. начинамъ да си доямъ.